

Mundrioji lapė

Veina žeimuos dėina, važiou sau žmogielis par mėška so pėlno maišo žovėis ragies.

Ėš paskuos biegdama, tou kvapa ožoudosi, alkana lapė seilės varvėn ər vuožuo, kãp žovėis prėsėšveitos. Grėtã somandravuojusti ožbiega arkliou ož akiu ̀ skersã kelė, galva ̀ kuojės atmetosi pakrėta kãp negĩva.

Žmuogos sostabdė arkli, veiz – gol negĩva lapė, apsėdžiaugė ər ̀sėsvėidės i ragės novažiava.

Lapė tuo ər tereikiejė, tuoau maiša atrėša ̀ssvaidė vėsas žovis laukuon ər pati strikt ̀š ragiu. Skobėnuom sosėrinkosi žovis pasėkavuojė krūmūs ər ramė ožkondžiava. Pruo šali sielėn alkans vėlks ər oamatėlapė rĩnontė žovis. Žemã nosėlėnkėis pradiejė prašitė pavaišintė. Lapė sopĩkusi nosveidė puora mažū žovãtiu ir lėip vėlkou patem sosėmeškeriuotė.

Vėlks dalikatnã paprašė, ka pamuokĩtom anou kãp gaudītė žovis.

Lapė kontėna, juk neėškada, nosėvedė pri ežera vėlka ̀ lėipė ̀kėšos oudega i eketė siedietė ̀ lauktė pakol pakėbs daug žovū.

Vėlkou tepbesiedont atejė muotrėškas so viedrãs vondens, veiz, vėlks ̀ ̀sėsgondosės pradiejė šauktė. Sobiega sosiedã vėlkieli moštė. Vėlks, ̀š tuo struoka smarkė besėtompĩdams, oudega notraukė ər kaukdams nodūmė i mėška kėikkuojės neš.

Lapė skanė prėsėrėjosi žovėis ̀š vilkelė joukies.